

"חסדי אשר חנה וחייה"

"הלא פרס לרעב לזומה ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם" חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
17:49	18:45
17:46	18:43
17:36	18:42
17:31	18:42

עמותת "חסדי אשר חנה וחייה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה- 052-3128456 ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

קוראים יקרים, אנו נמצאים בימים של טרור וחרדה ולא קל לשאת משא כזה על הגב ..

אני מאמין באמונה שלמה שלא נוקפים כאן אצבע למטה אם לא הכריזו עליה בשמים ..

כבר בראש השנה נגזר על האדם מה יוליד יום מה יהיה איתו מחר. צריך לעשות השתדליות להיזהר ולהישמר.

אך אל לנו להיכנס לחרדות שלא מועילות ואפילו מזיקות שכל הבוטח בה" חסד יסובבנו..

שכל אדם נברא לו מלאך על חסד ומצווה שהוא עושה. כל עניינת אמן יוצרת מלאך ששומר עליו.

ונאמר ונכתב " כי מלאכיו יצווה לך לשמורך בכל דרכיך ה" ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם ...

ההשתדלות שלנו. זה לא רק גז מדמיע או לא לצאת מהבית אלא להתעסק בשלום באהבת חינום. בחסדים עם הזולת ...אלו

המצוות שבין אדם לחברו....הכיבוד הורים... יגנו וישמרו עלינו .. כי אין עוד מלבדו .

פרשת נז

תקציר הפרשה - נח בונה תיבה (ו, ט-כב) הקב"ה רואה "כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ" ומצווה על נח, לבנות תיבה באמצעותה ינצלו הוא, בני ביתו ונציגים מכל עולם החי, מן המבול שישטוף את העולם. התיבה, תצופה בזפת מבית ומחוץ. אורכה שלוש מאות אמה (אמה = כחצי מטר), רוחבה חמישים אמה וגובהה שלושים אמה. לתיבה יהיו שלוש קומות. העליונה למגורי אדם, האמצעית לבעלי החיים והתחתונה לאיסוף פסולת.

נכנסים לתיבה (ז, א-ט)

בניית התיבה עורכת 120 שנה, זאת כדי לאפשר לדור החוטא לשוב בתשובה. אולם בני הדור מלגלים על בניית התיבה הגדולה. בגיל 600, מלווה באשתו, בבניו ובכלותיו, מתייצב נח לצד התיבה שבנה, ומקבל את כל בעלי החיים המגיעים בדרך-נס אל התיבה.

המבול (ז, יז - ח, יד)

המבול נמשך ארבעים יום. ואחר-כך במשך 150 יום, ממשיכים המים וגוברים עד שגובהים בחמש-עשרה אמות מעל ההר הגבוה ביותר. במשך זמן זה מתים כל האנשים ובעלי החיים שעל-פני האדמה. לאחר מכן מתחיל תהליך של ירידת המים, עד שהתיבה נחה על ראש הר אררט. בחלוף ארבעים יום נוספים, פותח נח לראשונה את חלון התיבה, ושולח את העורב כדי לבדוק אם ניתן לצאת מן התיבה. העורב חוזר מיד, ולאחר שבעה ימים שולח נח את היונה. גם היא חוזרת, ורק לאחר שבעה ימים נוספים, היונה שנשלחת שוב וחוזרת רק לעת ערב כאשר עלה זית בפייה. עתה מבין נח כי אכן כלו המים, וכאשר הוא שולח שוב את היונה לאחר שבעה ימים, היונה לא שבה עוד אל התיבה. נח מסיר

את מכסה התיבה. עתה נוכח לראות בעיניו כי חרבו פני האדמה. ה' מצווה על נח לצאת מן התיבה, להוציא את כל בעלי החיים ולאפשר להם להתפזר על-פני הארץ, לפרות ולקיים מחדש את העולם.

בצאתו מן התיבה, בונה נח מזבח לה' ומעלה עליו קורבנות מבעלי החיים הטהורים שנכנסו עמו לתיבה הקורבנות מרצים את הקב"ה והוא מבטיח שלא יהיה עוד מבול על הארץ. כאות לכך נותן ה' את הקשת בענן.

נח משתכר (ט, יט-כט) - נח שעסק בגידול ענבים, משתכר. חס, בנו הרשע, מגלה את אביו מתגולל באוהלו ערום, ונוהג בו בגסות. שם ויפת, נוטלים בגד, ותוך שהם הולכים אחורנית מכסים את אביהם. כשמקיץ נח מיינו, הוא מקלל את בנו חס ומברך את שם ואת יפת. נח חי 950 שנה.

העולם החדש (י, א-לב) התורה מתארת בפירוט, את תולדות הדורות והשתלשלותם מנח ובניו, ואת התהוות העמים שקמו מהם.

דור הפלגה (יא, א-ט)

כ-350 שנה לאחר המבול, התרבו האנשים על-פני הארץ, אך הם דברו שפה אחת וישבו באזור אחד. בדעתם עלה למרוד בקב"ה ולהקים מגדל שיגיע, כך לפי הבנתם, עד השמים. הקב"ה. הוא מבלבל את שפתם ויוצר קצר תקשורתי ומפיץ, תוך מחלוקות ומלחמות, את האנשים לאזורי מחיה מרוחקים. על-שם כך נקרא הדור 'דור הפלגה' והמקום בו נבללה שפת המין האנושי נקרא 'בבל'.

אברהם אבינו (יא, י-לב)

התורה מפרטת את עשרת הדורות עד לידתו של אברהם אבינו מדברי חז"ל אנו למדים, כי היו אלו חיים שתחילתם תהייה וחיפוש, ובהמשכם הגעה לאמונה בא-ל אחד, מאבק באילוליות והפצת שם ה' בעולם. תרח יוצא עם משפחתו, ובתוכם אברם ואשתו שרי, את אור כשדים בדרך לארץ כנען, אך הם מגיעים רק עד חרן שם מת תרח.

"ונח מצא חן" (ו-ח) פירש ה"אור החיים" הקדוש שלכל מצווה סגולה מיוחדת, בנוסף על טובתה ושכרה. יש מצוה שהמקיים אותה נושא חן בעיני אלוקים ואדם, ויש מצווה שסגולתה עושר, יש שסגולתה שלום בית ויש שסגולתה אושר, נחת ושמחה, וכן על זה הדרך.

אלו שהקב"ה לא גילה לנו סגולות המצוות כדי שנקיים את כולן. וזהו שנאמר: "ונח מצא חן", מצא את המצווה שסגולתה חן! ועוד הסבר יפה: פרשתנו מסתיימת במילים: "ונח מצא חן בעיני ה'". מדוע התורה הקדושה מגלה זאת? כדי שנלך בדרכי הצדיקים, כמו שכותב הרמח"ל שראוי לכל אדם שיתבונן, מה עשו אבות העולם שכך חשק בהם ה'. והנה התורה הקדושה לא מספרת לנו מאומה ממעשיו של נח, במה זכה לכך! ואמר רבי יהודה צדקה: הדברים מפורשים בהמשך הכתוב- "ונח מצא חן בעיני ה', ואלה תולדות נח"! מתי האדם מוצא חן בעיני ה', אם תולדותיו, צאצאיו, מתחנכים בדרך ה'!... (מעייני השבוע)

"כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר..." (ז-ד)

מדוע הקב"ה מחכה עוד שבעה ימים נוספים על 120 שנה שחיכה כבר? משום שהיו אלו 7 ימי השבעה של מתושלח הצדיק, שחס הקב"ה על כבודו ועכב את הפורענות, כדברי רש"י שם. ומזה אפשר ללמוד עד כמה הקב"ה מדקדק בדינו אם לא מגיע לאדם לסבול, אפילו אם זה רק סבל של חיסרון כבוד לאדם, הקב"ה יעכב פורענות ליקום שלם, לדור שלם, העיקר לא לפגוע באדם אחד- שבעה ימים ה' חיכה ולא העניש את דור המבול, העיקר שכבודו של מתושלח לא יפגע!!!

"שופך דם האדם באדם דמו ישפך..." (ט-ו) - מכאן רמז למה שאמרו חז"ל "המלבין פני חברו ברבים-כאילו שופך דמים".

היינו "שופך דם האדם באדם- בתוך האדם, שאזל הסומק ועולה החיורון-דמו ישפך" כאילו הורג נפש.

"את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ביני ובין הארץ..." (ט-ג).

במה מסמלת הקשת את השלום, את האחדות ואת קיום העולם? - כי הקשת מורכבת מכמה צבעים וגוונים והם מתמזגים בשלמות ליחידה אחת. כך גם השוני של בני האדם, חברות, קיבוצים ועמים. חיים המבוססים על הבנה ועל סבלנות הדדית, על ההרמוניה ועל השלום, הם הם יסוד לקיום העולם, "אות ברית ביני ובין הארץ..."

"וארץ ואכז..." (י-י)

במילים אלו של הפסוק אנו מוצאים סימן לדברי חז"ל "שלושה דברים מאריכים ימיו של אדם: אשה נאה, כלים נאים, דירה נאה", וכיצד? "וארץ"-אריכות ימים, בא על ידי "ואכז"-אישה נאה, כלים נאים ודירה נאה.

"ואבי יסכה..." (יא-כט)

יסכה זו שרה, על שם שסוכה ברוח הקודש ושהכול סוכים ביופיה- דברי רש"י. לכאורה, ניגוד דברים יש כאן, אבל באמת אינם, אלא דבר אחד: הכול סוכים ביופיה, עייני כל העם נשואות אליה, הכול מגדלים ומרוממים אותה, אך היא עצמה סוכה ברוח הקודש- מתעמקת בחייה העצמיים הפנימיים- זוהי גדלות של אישה! (ליקוטי אליהו)

פִּינֵת הַהֲלָכָה

הלכה או אגדה - הנה שמחת תורה מאחרינו בו שמחנו עם התורה והתוודינו (בין הקפה להקפה) על מעוט עסקנו בתורה הקדושה ורצוננו לשקוד וללמוד ולעסוק בתורה.

כידוע למוד ההלכה חשיבותה גדולה עד מאוד מאחר ומדובר בהלכות המלוות את האדם מרגע קומו ממיטתו ועד שכיבתו במיטתו בלילה. הלכות יומיות כגון: ברכות, תפילה, ציצית, תפילין, תרומות ומעשרות, כשרות, ריבית וכו' הלכות שבת - שכבר נאמר עליהם שמי שלא חוזר עליהם פעמים שלוש מובטח לו שיחלל שבת. וכן הלכות חגים וחול המועד שבאים מעת לעת. ולכן לא מובנת המציאות שאנשים נוטים להשקיע רוב זמנם בלמוד גמרא, פרשת השבוע, וגם "קבלה" ומזניחים את לימוד ההלכה שהינם "הוראות היצרן" שציוונו הקב"ה ללכת לאורם. וידוע כמה מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל שיום פטירתו ג' בחשוון (יום שישי) היה מתריע ומבקש ללמוד הלכות. וזה לשונו הטהורה בספרו הליכות עולם (חלק ח' עמוד שלז'): "בעלי בתים בזמן הזה שאין להם פנאי ללמוד יותר משעתיים שלוש בכל יום (וכל שכן כשיש להם רק שעה אחת או פחות מכך), לא ילמדו אלא הלכה למעשה מתוך השולחן ערוך, שזהו שורש ועיקר לימוד תורתנו הקדושה, לדעת מה יעשה ישראל, אבל הלומדים 'דף היומי' בלבד אינם יוצאים כלל ידי חובת מצוות תלמוד תורה". ואף אם לומדים מעט- הלכות בסוף השיעור, הרי שלדברי מרן עיקר רוב השיעור צריך להיות בהלכה, בהלכות החמורות והמצויינות, שבת, ברכות, איסור והיתר וכיוצא בזה, וביתר הזמן ילמדו גמרא. שהרי יותר משמחויב אדם לסיים את השי"ס מחויב הוא בחיוב גמור לדעת את המעשה אשר יעשה, ולהיות בקי בהלכה, ולא יהיה כסומא בארובה עד אשר בני ביתו שואלים אותו דבר הלכה, והוא עושה "פותח את ידך" ואינו יודע מה שישב להם. ועל אחת כמה וכמה הייתה גדולה בעיני מרן החובה המוטלת על בני התורה לעסוק בלימוד התורה בדרך של "לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא" ובפרט אברכי הכוללים, שאף שבוודאי יש להם שכר גדול כשעוסקים בקדשים וטהרות, ובסוגיות נשים ונזיקין, אך תחילה וראש לכל אלו הוא לימוד ההלכות השכיחות והיומיומיות בצורה סדורה ושיטתית ומתוך עיון והבנה. כי אדם שאינו בקי בהלכה בוודאי שיעבור על התורה. ועל כן החי ייתן אל לבו להתחזק ביתר שאת בקיום צוואתו ובמימוש משנתו של מרן אשר לימוד ההלכה היה נר לרגליו, וישתדל לקבוע לעצמו סדרי לימוד בשיעורים ובתי מדרש שעיקר עיסוקם הוא בלימוד ההלכה.

הרב יורם מיכאל אברג'ל זצוק"ל

במוצאי בשבת התבשרנו בבשורה הקשה, עת הלכחו של המקובל הרב יורם אברג'ל זצ"ל, מי שהנהיג משך עשרות בשנים את קהילת "רב פעלים" בנתיבות. הרב התמודד בחודשיים האחרונים עם מחלה קשה, כשלאחרונה חלה הרעה משמעותית במצבו. לדאבון הלב, הוא נפטר בערב שבת בבית החולים "שיבא" בתל השומר, בהיותו בן 58 בלבד. הלווייתו יצאה מהיכל ישיבתו "קול רינה" בנתיבות, בהשתתפות רבבות בני אדם שהגיעו כדי לחלוק לו כבוד אחרון. הרב למד בישיבת חברון ובהמשך בישיבת הנגב. לאחר נישואיו למד בכולל אברכים "בית ישראל" בנתיבות, וכבר בתקופה זו החל לעסוק בהפצת תורה ובזיכוי הרבים. בהמשך הגיע אל הבבא סאלי, וזכה לשמש אותו במשך כחמש שנים, עד להסתלקותו.

בנתיבות, עיר מגוריו, ערך במשך השנים מהפך רוחני גדול, שהחל בעת שהקים לראשונה את כולל "קול רינה", בהמשך זכה להקים רשת ענקית של מוסדות תורה בכל רחבי הארץ, ועמד בראש 45 כוללים, ביניהם כאלה שהיו בסכנת סגירה. בעצת גדולי ישראל ובראשם הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, לקח אותם הרב תחת חסותו. הכוללים יועדו

לכל מי שחפץ ללמוד תורה, ללא הבדל בין מגזרים, עדות או זרמים. **בהמשך הקים גם את רשת החינוך "באר מים חיים"**, הכוללת גני ילדים, וכן תלמודי תורה ובית ספר יסודי לבנות, וגם ישיבה קטנה לבחורים ותיכון לבנות. לצד כל זאת ניהל גם קרן חסד שפעלה בקנה מידה ארצי לנזקקים. בכך הפך הרב אברג'יל לאחד מגדולי הרבנים במגזר החרדי-ספרדי. הוא הפך לרבם של אלפי חסידים שהחלו להתקבץ סביבו, וכך נוסדה קהילת "רב פעלים", שעמד בראשה. קהילה זו נודעת כקהילה ספוגה ביראת שמים ובלמוד תורה, והיא כוללת אלפי משפחות אברכים ההולכים בדרך ה', אותם הנהיג הרב לשמור מאוד על 'קדושת המחנה'.

כמו כן, נודע הרב אברג'יל באהבת ישראל הרבה שפיעמה בו, ובצניעות אורחותיו. כך למשל, על אף מעמדו, כל חייו התגורר בדירת שיכון בנתיבות, וברח מן הכבוד. בהלווייתו, ספדו לו בדמעות גדולי הרבנים, בהם הרב משה עמאר, הרב דוד יוסף, הרב צמח מאזוז, "אבא, עמוד הימני פטיש החזק, חשבת עלינו כל הזמן, כל אברך היה חשוב בעיניך, כל אחד הוא בן שלך, אלפי משפחות שתמכת בהם, מה נאמר? אבא, אהוב ישראל מנתיבות, אהוב ישראל של הדור הזה, הקמת עולה של תורה", ספד לו אחיינו. הרב שלמה משה עמאר ביכה את לכתו, באמרו אדם גדול בענקים שהחזיק והרביץ תורה שנים, החזיק אלפי משפחות, גם תורנית וגם חיים ממש, עשה חסדים לאלפים ולרבבות". בהמשך, הכריז הרב עמאר על בניו, הרב חיים יוסף והרב ישראל אברג'יל כממשיכי דרכו, והרב ישראל אף הכריז כי "ידעו לכם, אנחנו ממשיכים באותה דרך. ממשיכים בכל הכוח. הכל ממשיך, ה' ייתן לנו את הכוחות והכלים להמשיך הכל". גם הרב דוד יוסף, שהרב אברג'יל נודע בקשריו המיוחדים עם אביו, הרב עובדיה יוסף זצ"ל, אמר: "רבנו יורם אתה תלך עכשיו לפני כיסא הכבוד ותאמר 'ריבוננו של עולם, 'הקמתי עולה של תורה, החזקתי אלפי משפחות של אברכים, כמה אנשים החזרתי בתשובה, כמה אנשים שמרו טהרת המשפחה בזכותי. רבנו יורם - כך תאמר בפני בורא עולם, וכל הציבור כאן יאשר את דבריך...".

ספד לו הרב צמח מאזוז, שאמר "אין לנו כלים ומושגים למדוד את מעלתו של הרב, במיוחד בנושא הפצת התורה", וכן שכינה הרב יהודה דרעי את הרב כ"רבי יהושע בן גמלא של הדור, היה אבא לתלמידים שלו, אהב כל אחד ואחד כמו בנו ובזכותו לא נשתכחה תורה מישראל".

מעשה שהיה

ביטחון בבוא מביא הצלחה

מסופר על מנהל של חברה שנקלעה לחובות, והייתה על סף פשיטת רגל. הספקים דרשו תשלום ובעלי חובות איימו בהוצאה לפועל... יום אחד הוא ישב על ספסל ברחוב כשמחשבותיו נתונות לאי הצלחה שלו ולפשיטת הרגל ולחיים שאחרי... איש זקן שעבר שם פנה אליו: "אני יכול לראות שמשהו מטריד אותך, " הוא אמר. לאחר שהמנהל "שפך את ליבו", אמר האיש הזקן: "תראה אני מאמין שאני יכול לעזור לך." הוא שאל: מה שימך בבקשה?" ותוך כדי דיבור הוציא פנקס צ'קים, ורשם המחאה על סך 500,000 דולר על שמו של המנהל ואמר: "קח את הכסף הזה. בעוד שנה בדיוק ניפגש כאן באותה שעה ותחזיר לי את הסכום הזה במלואו"... ונעלם כלעומת שבא. המנהל הבחין שעל החתום לא אחר ממנהל הבנק הגדול באמריקה. הוא היה בהלם מוחלט. הוא הבין כי כעת כל חובות החברה הגיעו לסיומם עידן חדש מתחיל... הוא לא מיהר, והחליט לשמור את הצ'ק בכספת שבמשרד ולהתחיל מחדש לבנות את ההריסות תוך הידיעה שיש לו "גב חזק" שעומד לו כביטחון לביצוע עסקאות חדשות ומצלחות מבעבר... מלא אופטימיות וחוסן הוא החל במשא ומתן עם הנושים והספקים, קיבל הארכה בתנאי התשלום, ונפתחו בפניו הצעות עסקיות טובות בהרבה מקודמיהן. בתוך חצי שנה הוא כבר איפס את החשבונות והתחיל להפקיד לחסכונות עתיידים. הוא היה אדם הגון ולאחר שנה הוא חזר לספסל באותו רחוב כשהצ'ק בידו. האיש הזקן הופיע אך הוא לא הספיק לומר לו שלום והוא פתח במנוסה. אחריו רצה אחות בית חולים לבריאות הנפש, ותוך כדי שהיא לופתת את האיש הזקן היא פנתה אליו ואמרה: "אני שמחה שהצלחתי לתפוס אותך... אני מקווה שהוא לא הטריד אותך. יש לו בעיה הוא בורח בעקבות מביית ההבראה ו"עובד" על אנשים שהוא מנהל בנק"... והוליכה את המסכן בחזרה למחלקה... המנהל היה נבוך ומופתע. במהלך השנה הוא סגר עסקאות, קנה, מכר, כשברור לו שיש לו חצי מיליון דולר באמתחתו... ואז הוא הבין שלא הכסף הוא שהפך אותו מאיש כושל למנהל מצליח, זה היה הביטחון שנתן לו כוח להשיג כל דבר שרק יכל לדמיין לעצמו...

הנמשל ברור מאליו: אדם שמאמין שיש בורא לעולם המצוי ומשגיח עליו. יש מי שמגבה אותו, נותן לו חיים ומגן עליו... אזי ראשו פתוח להצלחה. הוא איננו חושש להתקדם ולהעפיל גם להר הגבוה ביותר...

כשם שאמא רוצה את בנה לצידה כך הקדוש ברוך הוא...

בנה של חנה הגיע לשבוע ביקור לאחר שנה שלא ביקר, כמה שמחה היתה על פניה, כמה באושר היו מלאים הימים הללו... כל יום פינקה את בנה, בכל שעה שאלה לשלמו ואם חסר לו משהו. לאחר שבוע ארז בנה את חפציו והתכוון לצאת חזרה לביתו. ראתה כך אימו ופניה נעצבו, שוב היא תצטרך לחכות חודשים לבנה האהוב. כשהוא ניצב עם המזוודות ליד הדלת פנתה אליו אימו ואמרה: "בני היקר, אולי תישאר עוד יום, קשה עלי הפרידה, עוד יום אחד לצדך בבקשה!"

בנה שחש את כאבה מיד הוריד את המזוודות ונשאר עוד יום אחד. הקב"ה אומר לנו: "קשה עלי הפרידה מכם, הישארו עימי עוד יום אחד, אני רוצה לשמוח אתכם עוד יום אחד". וכי אם נשאר עוד יום אחד זה יעזור כל-כך לקב"ה? ומה יהיה אחרי היום הזה? הפרידה תהיה קלה יותר? אומר הקב"ה: "ברור לי עכשיו שאחרי תקופת החגים שהייתם קרובים אלי כל-כך כל אחד ילך לעסקיו, אך בקשה

אחת יש לי אליכם, אל תיפרדו ממני לגמרי, אל תשכחו אותי במשך השנה, תקדישו לי כל יום מזמנכם" כמו אמא המבקשת מבנה שיכתוב לה במשך השנה. (הרב יעקב ניימן זצ"ל) אנו קשורים לבורא עולם לא בקשר רגיל, אנו ממש אסורים איתו אך בעבותות - בחבלים חזקים, בקשר חזק של אהבה. אחרי תקופת החגים שבהם היינו קרובים לקב"ה - בקשנו סליחה, הבטחנו, התפללנו לשנה מתוקה וקווינו לחתימה טובה, אל נתרחק מבורא עולם! נמשיך להיות קרובים אליו, נקדיש כל יום זמן לתפילה ושיחה איתו. הוא מקור חיותנו, אל נתנתק מהמקור שנותן לנו חיים, נשאר תמיד מחוברים.

סיפור מוסר השכל...

במגרש גדול היו אלפי אבנים, כל אחת התפארה בחשיבותה. האחת אמרה: "כמה חזקה וקשה אני" השניה אמרה: "כמה מחודדת אני". כך כל האבנים התגאו בעצמם. באותו המגרש היתה אבן אפורה ושחוקה, שאר האבנים צחקו עליה ואמרו: "מה כבר יש בדך אבן אפורה, מי כבר ירצה אותך...?"

יום אחד באו למקום בנאים מארמון המלך וחיפשו אבנים כדי לבנות למלך בניין מגורים חדש. הם לקחו את כל האבנים החזקות, את כל האבנים החדות, וכל אחת מהאבנים שמחה על הזכות להיות חלק מבניין המלך. האבן האפורה נשארה מאחור, כולם עזבו אותה בצחוק מזלזל. לאחר כמה חודשים הבניין הושלם, בניין מפואר מאין כמוהו. לכבוד האירוע רצה אוהבו של המלך לעצב למלך כתר חדש, הוא יצא לחפש אבנים טובות ומרגליות. הוא הגיע אל מגרש האבנים הגדול ושם מצא אבן אפורה, הוא הסתכל עליה והחל לשפשה בבגדיו. ככל ששפשף כך היא הוברקה יותר עד שהייתה מנצצת ומאירה. לקח אותה ושם אותה באמצע הכתר. כשהגיע היום הגדול נכנס המלך אל מעונו החדש, וכשישב על כס מלכותו הגיש לו אוהבו את הכתר המחודש. כתר נפלא ונוצץ.

כל האבנים שהיו שם זיהו את אותה האבן שמאסו וזילזלו בה, הם נבוכו והרכינו ראשם לאבן הנוצצת.. "אָבֶן מְאִסוּ הַיְתֵה לְרֵאשׁ פְּנֵה" (תהילים, קיח)

הפסוק הזה כתוב על דוד המלך, שאחיו מאסו בו ולבסוף היה לראש פינה - למלך ישראל! בחיינו אנו פוגשים כל מיני אנשים, לפעמים נראה לנו אדם קצת מוזר, קצת שפל וחסר בטחון ואנו בוחרים לא להחשיבו ולעיתים אף למאוס בו.

הראייה שלנו היא שטחית וחיצונית בלבד, אם נעמיק בו מעט נראה שאותו אדם רב מעלה, גאון ובעל מידות טובות. אל נזלזל בשום אדם, אל ניתן לראייה הקטנה שלנו להטעות אותנו. אנו רואים רק בעיניים ובורא עולם רואה ללב האדם. תכבד כל אדם, תעריך כל ברייה, כולנו הרי בניו של מלך, כך תזכה שגם אותך יכבדו ויעריכו כולם. מי יודע, אולי אותו אדם שתיתן לו יחס שווה יתגלה לך כמעין המתגבר ודווקא הוא זה שירים אותך מעלה..

עניין ההפצה וזיכוי הרבים

בזוהר הקדוש פרשת "תרומה" כתב רבי שמעון בר יוחאי זיע"א: "מזכה הרבים חקוק הוא בכתרו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וכל המזיקים כולם, אינם יכולים להזיק לו" ולאחר פטירתו מן העולם, אינו נוחל רק גן עדן, אלא יושב הוא בהיכלו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

העלון מוקדש : לרפואתו השלמה במהרה של נתן ביתן בן מזלה

<p>החבר הצדיק אלעזר אביחצירא בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. הרב הרב אליעזר שלמה שיק בן מלכה ת.נ.צ.ב.ה. הרב הראשי, ישראל גלור בן יואל יהודה ת.נ.צ.ב.ה. הרבנית רחמה אביחצירא בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה. ר' דוד בן פרחת למשפחת בן ישי ת.נ.צ.ב.ה. ניסים (לעזיז) פרוץ בר פרחת ת.נ.צ.ב.ה. החייל סיני בן טוראן ושוקרון דודפור ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אליהו) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אליהו) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. שלמה פרוז בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. עשה יצירה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ראובן אשר בן פרחת ויוסף זיל ת.נ.צ.ב.ה. שלמה בן מול טוב ת.נ.צ.ב.ה. אשר [משה] [יוני] בן עשה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שבווקיני בן אירן ת.נ.צ.ב.ה. ניסים אדיר בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. יעקב ממו בן שיה ת.נ.צ.ב.ה. וסיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. וזהרה בת בניה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב סודא בת הלה ת.נ.צ.ב.ה. אושרת עורא בת הלה ת.נ.צ.ב.ה. שם טוב מריאנו בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אליהו) אילון בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן ינימה למשפחת בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. עבדלה בן ויקטוריה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שמש בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חרמון בן פלורה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף יואל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>תנה רבקה בת נחש ת.נ.צ.ב.ה. מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. דוד ובאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. רוי מנחם בן סביחה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב אילון בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. דרור משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. פלורה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. פרוחה בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה. ובה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. יקניה בת מול ת.נ.צ.ב.ה. עליוה דרעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. ובה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. פרוחה בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן ישע ת.נ.צ.ב.ה. מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. חרייה בת רביעה ת.נ.צ.ב.ה. עמוס בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. פרוחה בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק דרעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. ובולו בן יצחק שפירא ת.נ.צ.ב.ה. שוחה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה. גולייס בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה. ציון אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אילון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה. עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. סרנו עובדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. מסעוד דרור בן עישה ת.נ.צ.ב.ה. יהודה שריקי בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה. רבי שלמה ניוור בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. טוראן דודפור בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. אליהו דודפור בר זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. מסודי בת אסתר פרוץ ת.נ.צ.ב.ה. גרשון חרד בן פרוטונה ת.נ.צ.ב.ה. אליהו שמש בן מול ת.נ.צ.ב.ה. יהודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה. שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר אדיר בת סוליקה ת.נ.צ.ב.ה. מנשה אדור בן קלו ת.נ.צ.ב.ה. חנה רבקה בת נחש ת.נ.צ.ב.ה. יוסף דרור בר סעדה ת.נ.צ.ב.ה. דוד ובאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. לוי בוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. מאיר בן סתריה ת.נ.צ.ב.ה. עישה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. עליה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. סעיד סעדיה בן נאוראג ת.נ.צ.ב.ה. קילס גילה בת בניה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסי בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. פרוץ בן דולי בריח ת.נ.צ.ב.ה. סלים בן חביבה ת.נ.צ.ב.ה. רויה בת מרי ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>לעילוי נשמת אנדרה בת בתיה גבריאל אלס בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסף מריארה בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה. חיים פרוץ בן סוליקה ת.נ.צ.ב.ה. שלמה כהן בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. שמעון כהן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה. אברהם זנינו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ראובן אורן בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. סוליקה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ישיאל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. סעדה דרור בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה. יחזקאל יצחקי בן רביעה ת.נ.צ.ב.ה. מכלוף בן פרוחה פדידה ת.נ.צ.ב.ה. אברהם בן סנאס ת.נ.צ.ב.ה. אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. יש אביטו בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. מרי צרויה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה. עליה אסמלס בת פרוחה ת.נ.צ.ב.ה. מטי ציון בן משה ת.נ.צ.ב.ה. זוהרה בת טפחה לבית לביר ת.נ.צ.ב.ה. הרב ישעיהו שיה בן ליהוה ת.נ.צ.ב.ה. רגוב בת גיוארה ת.נ.צ.ב.ה. יואב בן רוחמה ת.נ.צ.ב.ה. בן עוממה ת.נ.צ.ב.ה. מרים בת ויקטוריה גבאי ת.נ.צ.ב.ה. מישאל בן אחרון ת.נ.צ.ב.ה. עליה בת חנה (אסא). מסעודה בת אסתר, וורה בת תרצה, נאוה בת מרים למשפחת מלכה (חזויה), חרודית בת מול</p>
--	--	---	--

העלון מוקדש : לבריאותם ולהצלחתם ברוחניות ובגשמיות של : נתנאל, אשר אושר, והחיה בני שולמית. אדל חנה בת טל. הילה, טל. ועדן בנות כרמלה. יחיאל בן חנה. שולמית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, ודניאל בני אסתר. בן דוד בן אלינור. אלינור, ריינת, וסימה בנות מלכה. דוד בן פרחת. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אבי בן צימורה. ולחלוצות זיוה בת בידה ובני משפחתם. דוד בן מול ובני משפחתו. פינחס בן דינה ובני משפחתו. רחמים בן עליזה, שולה של בת חנה. אשר אסף בן רות ופאל רביד בן ונדי. משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות. סימון דניארו בן מיכאל ובני משפחתו טליה ורונה בנות אלנה. לרמואתם השלמה ובמהרה של: הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פינטו בן זוהרי. זיו בן פאני. יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. ונתן יעקב בן ליהוה. ויוולט ציפורת בת דבורה. מסעוד בן סעדה. לערבה בת דורה, שאול עשהאל בן סרח. אליה בן רימונה טובה בת עליה (ליאורה). מלכה בת חרייה מריים בת אסתר. חנייה יוסף בן מסעוד. חנייה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דהן בן מרים. עידן אברהם חיי בן שושנה. רועי בן אחי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זהבית. ג'קלין לוי בת נעימה. נדרה בת נעימה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מול. אחרון יוסף בן איילה. מאיר בן איילה. צחי בן רחל. מרסל בן אליס. אדיר שלום. מרדכי בן רינה (סולטנה). מרייס בן אסתר, ציפורת כהן בת פרחת. עומר בן ליאורה. מלכה בת סינה. וכל חולי עמך ישראל ליוווג הנון: רננה בת אלנה. עידן בן רינה, הילה בת אליס עליה, אמנון בן אסתר, אדיר שמעון בן לימורה. רביד בן ונדי. למונרן ולימורה בנות שמחה סימי. שירן וחו חנה בנות איריס. קרן בת אסתר. לזרע של קיימא: לשירן בן איריס, בת חן בת שמחה. זוויד בן מול ועדן בת מרינה. נוי בת גולדי, שמואל בן יפה. מיטל בת יפה, שלום בן פיבי, לעיני רייה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. ליהי בת דורית ועידן בן שאול ויוולט ציפורת. לרפואת נתן ביתן בן מזלה, לדיניס גליה בת שמחה, נהוראי נתן בן עליזה מיכל.

הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: www.hesdey.co.il

הודעה: אחות יקרה ! ידוע לך על יהודיה שנקלעה לקשר עם גוי ? התקשר/י 1800-366-100

סודיות מובטחת * אין לקרוא את העלון בשעת התפילה – טעון גנייה.